

První neděle postní (Invocavit, volat)

„Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti.“ /Žalm 91, 15-16/

Žalm 91 Římanům 10, 8b-13 Lukáš 4, 1-13

Pokušení na poušti

Jan Křtitel často pobýval na poušti, kde uslyšel Boží hlas /„Stalo se slovo Boží k Janovi, na poušti.“- Lukáš 3,2/. Jan pak procházel celé okolí Jordánu, kázal a křtil. Ježíš šel obráceně. Od řeky Jordánu do pouště. Tam uslyšel hlas někoho úplně jiného – hlas ďábla, zla, pokušitele. Četli jsme, že Ježíš byl plný Ducha svatého. Znamená to, že Bůh byl s ním. I tam na té poušti. Neopustil ho, nenechal ho v těžké situaci samotného.

Poušť je v Bibli místo zkoušek a pokušení. Izraelci po vyjití z egyptského otroctví do zaslíbené země také museli projít pouští. Často tam svým jednáním projevovali Bohu nedůvěru. Proto pobývali na poušti 40 let a museli se mnohému naučit. Ježíš strávil na poušti 40 dní. Číslo 40 značí v Bibli čas plnosti. Čas dostatečný, abychom něco pochopili, vykonali. Čas posvátný, vyhrazený pro Boha.

Ježíš čtyřicet dní nic nejedl, byl vyhladovělý, zesláblý. Právě ve chvíli slabosti někdy přichází k člověku pokušení. Nejprve ďábel pokouší Ježíšovu moc. „Bůh se k tobě přece přiznal, jsi jeho Syn. Jestli jsi opravdový Mesiáš – dokaž to. Proměň kameny v chléb.“ Podobně budou později volat posměvači pod křížem – ať Ježíš zachrání sám sebe, je-li Mesiáš /Lukáš 23,35-37/.

Když měli lidé na poušti hlad, Bůh jim pomohl – seslal pro ně manu. Ježíš však dobře ví, že mu nemá jít jen o jídlo, a proto odpovídá citátem z páté knihy Mojžíšovy – „člověk nežije pouze chlebem, ale vším, co vychází z Hospodinových úst.“ /Dt8,3/. Později, až začne Ježíš veřejně působit, jde u něho pomoc hmotná vždy ruku v ruce s pomocí duchovní. Ukazuje nám, že skutečný život má ještě jeden rozměr. Je to slyšení a poslušnost Božího slova. Ježíš nepopírá, že člověk potřebuje k životu i ten hmotný chléb. Proto nás také naučil modlitbu, ve které prosíme: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes.“ Nejprve na prvním místě však v této modlitbě prosíme o posvěcení Božího jména, o

příchod jeho království, o jeho vůli, která má platit na nebi i na zemi. Zlu jde jen o materiální chléb, kterým si chce zajistit život bez vztahu k Bohu.

Potom ďábel Ježíšovi nabízí politickou nadvládu nad světem, popularitu a moc. Nabízí něco, co sám nemá a ani mít nemůže. Vždyť správa celé země a starost o stvoření je přece v rukou Božích. Je to lživá nabídka, ale to teď Ježíš neřeší.

Psychologové vědí, že právě moc nad druhými je pro některé lidi tou největší radostí. Toto pokušení se dá také vyjádřit slovy – účel svěť prostředky.

Násilím a zlem dát věci „do pořádku“, vytvářet „šťastnou budoucnost“. Ve jménu tohoto ideálu se děly a dějí ve světě nejhorší zločiny. Poklona zlu však nakonec přináší jen neštěstí a katastrofu. To Ježíš dobře ví a odmítá se klanět komukoli jinému než Bohu.

Někteří Ježíšovi následovníci po něm chtěli, aby svrhnul nenáviděné Římany, okupanty, a aby osvobodil Izraelce. Ježíš se však nechová podle lidských představ a přání a plní vůli svého Otce. Pro svržení Římanů by musel zabít, plnit vůli jiných lidí a různě politicky kličkovat. Naprosto by nemohl plnit úkol, pro který sem na zemi přišel – pomáhat lidem v jejich konkrétních problémech, přivádět je k Bohu a přiblížit jim Boží království.

I při třetím pokušení, kdy zlo vybízí Ježíše ke skoku z Jeruzalémského chrámu, ďábel dokazuje, že dobře zná Písmo. Cituje z 91. žalmu verše 11 a 12. Vykládá si Bibli po svém, jak jemu to vyhovuje. Svědectví Bible však vede člověka k pokoře před Bohem a hledání Boží vůle. V podání zla jsou části textů z Bible použity k pokoušení Boha. Když něco vytrhneme z Bible a podřídíme svému přání, určitě to automaticky neplatí. Pána Boha nemáme zkoušet a vynucovat si, co my chceme. Důvěřujme Bohu a spolehněme se na jeho slovo. On má s námi soucit a drží nás ve své náruči ve všech našich strastech, bolestech a strachu. Amen.

/Slovo na 1. neděli postní 6. března 2022 Dana Kalivodová/